

תת"ע 3209/12/14 - רפי מזרב הלוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3209-12-14 מדינת ישראל נ' מזרב-הלוי
תיק חיצוני: 51110299198

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	רפי מזרב הלוי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 29.6.15 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ברכב בכביש חד-סיטרי, בכיוון ההפוך לכיוון המותר, בניגוד לתקנה 37 לתקנות התעבורה, ונגזר עליו קנס בגובה 850 ₪.

המבקש נשפט בהעדרו לאחר שהוזמן בנוכחותו לדין הוכחות שהיה קבוע ליום 29.6.15, אך לא התייצב.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, גזר הדין ניתן בחיפזון, בזמן שהוטל עליו להביא ראיות על המשך מלחמת צוק איתן במועד שניתן הדו"ח - 11.8.14. לטענתו, הוא ביקש מהתובע להגיע לפשרה שבועיים לפני דחיית מועד ההוכחות לתאריך 29.6.15, אך לטענת התובע שבועיים אינם מספיקים. לדבריו, טענת התובע היתה שרק אם יהיה לו זמן, הוא יוכל לדון בתיק. לפיכך, לא היו בידי המבקש האמצעים להוכיח את חפותו.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה מן הטעם שהבקשה אינה מקימה עילה לביטול פסק הדין ומשום שלא צורפו כל אסמכתאות המעידות על כך כי מבצע צוק איתן מנע מבעד המבקש להתייצב למשפט.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

לא הובאה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש לדיון בעניינו. אין חולק כי המבקש נכח בדיון ביום 25.3.15, בו נקבע כי הדיון יידחה להוכחות ליום 29.6.15 בעקבות כפירתו בעובדות כתב האישום. על כן, טענות המבקש כי ביקש מהתובע להגיע עמו לפשרה שבועיים לפני דחיית מועד ההוכחות, וכי לטענת התובע שבועיים אינם מספיקים, ולכן לא היו בידיו האמצעים להוכיח את חפותו, אין בהן משום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו. משראה המבקש כי אין בידיו את האמצעים להוכיח את חפותו, היה עליו להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון בטרם ייגזר דינו, ולא להמתין עד למתן גזר דין בעניינו.

למבקש ניתן יומו בבית המשפט, אולם המבקש, מטעמים השמורים עמו, בחר שלא להתייצב לדיון, ולוותר, הלכה למעשה, על זכות זו.

ב. עיוות דין

במעמד הכפירה בדיון מיום 25.3.15 טען המבקש כי קיבל את הדו"ח במהלך מבצע צוק איתן, אז הוחלט שלא לתת דו"חות משטרה. לדבריו, הוא אמר זאת לשוטר שנתן לו את הדו"ח, וזה אמר לו שהחלטה שלא לתת דו"חות משטרה בוטלה, ומבצע צוק איתן עוד המשיך.

בבקשתו דן, ציין המבקש כי הוטל עליו להביא ראיות על המשך מלחמת צוק איתן בתאריך בו

ניתן הדו"ח - 11.8.14, אך המבקש לא צירף לבקשתו כל ראיה המוכיחה זאת.

לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה, וזאת נוכח העבירה המיוחסת לו, שהינה

עבירה מסוג ברירת משפט שהקנס בגינה עומד על 500 ₪, ונוכח העובדה כי זומן עד מתנדב אשר

התייצב לדיון ובזבזו משאבים זמן יקר.

בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז אלול תשע"ה, 01 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.